

Cerere de suspendare a executării unui act administrativ. Recurs. Respingere. Solicitare de completare a hotărârii instanței de recurs cu dispoziția privind restituirea cauțiunii. Respingere

Curtea de Apel Cluj, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 1990 din 3 martie 2014

Prin decizia civilă nr. 722/27.01.2014 a Curții de Apel Cluj, pronunțată în dosar nr. ..., s-a respins recursul declarat de reclamanta SC E.T.S. SRL împotriva sentinței civile nr. 11982/23.08.2013, pronunțată în dosarul nr. .../117/2013 al Tribunalului Cluj.

Analizând recursul, Curtea a constatat, în esență, că Tribunalul Cluj a reținut în mod corect că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 14 din Legea nr. 554/2004 pentru suspendarea executării actului administrativ, în sensul că reclamanta a invocat doar valoarea semnificativă a obligațiilor stabilite în sarcina sa, arătând faptul că prin demararea executării s-ar crea un prejudiciu direct patrimoniului său, precum și că simpla valoare a sumelor datorate este nerelevantă și nu poate constitui pagubă iminentă. A mai observat că în recurs susținerile reclamantei au fost, în linii mari, aceleași. S-a arătat că deși nu este

important quantumul sumei executate, este importantă iminenta pagubei, iar față de recurentă s-a dispus instituirea măsurii sechestrului asigurător, care, în urma ajungerii la scadenta a creanței fiscale, se transformă într-o măsură executorie, putându-se trece direct la vânzarea celor 5 autocamioane asupra cărora s-a instituit măsură sechestrului asigurător; s-a invocat și blocarea conturilor.

Curtea a reținut și că, într-adevăr, simpla executare a unui act fiscal nu are caracterul unei pagube iminente. Inconvenientul care este încercat de persoana juridică obiect al unei măsuri de executare fiscală trebuie să aibă o oarecare însemnătate pentru a se putea vorbi despre un prejudiciu. Din această perspectivă, este important de cunoscut care este impactul sumei de executat în patrimoniul reclamantei recurente, în fluxurile bănești ale acesteia, în rezultatul financiar, în lichiditatea firmei, aspecte care nu au fost antamate, necum demonstrate, de reclamantă. Prin urmare, condiția pagubei iminente a fost considerată neîndeplinită, iar, ca urmare a acestui fapt, Curtea a fost dispensată de analiza cazului bine întemeiat.

În data de 17.02.2014, reclamanta SC E.T.S. SRL a depus cerere de completare a dispozitivului deciziei civile nr. 772/27.01.2014 a Curții de Apel Cluj, în sensul pronunțării restituirii către reclamantă a cauțiuni în valoare de 12.000 lei depusă în dosarul nr. .../117/2013.

În motivarea cererii se arată că prin Decizia Civilă nr.722/27.01.2014 a Curții de Apel Cluj s-a respins recursul formulat de S.C. E.T.S. S.R.L. împotriva Sentinței nr. 11982/23.08.2013 a Tribunalului Cluj, pe care instanța de control a menținut-o în întregime.

Obiectul dosarului nr.../117/2013 l-a constituit soluționarea unei cereri de suspendare a unui act administrativ-fiscal, în speța a Deciziei de Impunere J-CJ1 din 04.03.2013. Potrivit dispozițiilor art.215 alin.2 C.pr.fiscală, suspendarea

executării unui act administrativ-fiscal, va putea fi dispusa de instanța competentă, potrivit Legii nr.554/2004 privind Contenciosul administrativ, doar în situația depunerii unei cauțiuni de până la 20% din cuantumul sumei contestate.

În prezentul dosar, instanța de fond, respectiv Tribunalul Cluj, a pus în vedere reclamantei, prin Citația emisă la data de 10.06.2013, să facă dovada depunerii unei cauțiuni în cuantum de 12.000 Lei.

La primul termen de judecată, din 21.06.2013, S.C. E.T.S. S.R.L., a depus la dosarul cauzei originalul chitanței și recipisei de consemnare a cauțiunii în cuantum de 12.000 Lei.

De altfel, în considerentele Sentinței Civile nr.11982/23.08.2013, instanța a constatat că recurenta a făcut dovada îndeplinirii a două din condițiile legale necesare pentru suspendarea unui act administrativ (respectiv formularea unei contestații administrative împotriva actului și depunerea unei cauțiuni în cuantumul stabilit).

Soluționând recursul formulat împotriva hotărârii primei instanțe, Curtea de Apel Cluj a menținut în totalitate Sentința atacată, omițând să se pronunțe și în ceea ce privește restituirea cauțiunii de 12.000 lei către recurentă.

Acesta obligație, incumbă instanței de recurs, raportat la dispozițiile art.1063 alin.4 C.pr.civ., potrivit cărora în cazul în care cererea pentru care s-a depus cauțiunea a fost respinsă instanța va dispune din oficiu și restituirea cauțiunii. Cum soluționarea definitivă, în sensul respingerii cererii de suspendare a actului administrative, s-a făcut de către Curtea de Apel Cluj, acesta trebuia să dispună și restituirea cauțiunii de 12.000 Lei către S.C. E.T.S. S.R.L.

Dispozițiile art.444 C.pr.civ. care reglementează procedura completării hotărârilor judecătorești, în situația în care instanța a uitat să se pronunțe asupra unui capăt de cerere, sunt aplicabile, în opinia sa și cazurilor în care omisiunea

privește aspecte asupra cărora instanța era obligată să se pronunțe din oficiu.

Analizând cererea de completare, Curtea reține următoarele:

În conformitate cu art. 444 din Noul cod de procedură civilă, intitulat Completarea hotărârii, dacă prin hotărârea dată instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hotărârii în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri, iar în cazul hotărârilor date în căile extraordinare de atac sau în fond după casarea cu reținere, în termen de 15 zile de la pronunțare (alin. 1).

Cererea se soluționează de urgență, cu citarea părților, prin hotărâre separată. Prevederile art. 443 alin. (3) se aplică în mod corespunzător (alin. 2).

Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul când instanța a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, traducătorilor, interpreților sau apărătorilor, cu privire la drepturile lor (art. 444 alin. 3).

Recurenta consideră că soluționând recursul formulat împotriva hotărârii primei instanțe, Curtea de Apel Cluj a menținut în totalitate Sentința atacată, omițând să se pronunțe și în ceea ce privește restituirea cauțiunii de 12.000 lei către recurentă.

Mai arată că această obligație incumbă instanței de recurs raportat la dispozițiile art. 1063 alin. 4 NCPC.

Potrivit textului legal citat de recurentă, în cazul în care cererea pentru care s-a depus cauțiunea a fost respinsă instanța va dispune din oficiu și restituirea cauțiunii. Din analiza acestuia, Curtea reține că textul nu este aplicabil deoarece Curtea nu a soluționat cererea pentru care s-a depus cauțiunea, ci recursul împotriva hotărârii de respingere a

cererii, iar pentru această ipoteză procedura de restituire nu este cea urmată de recurentă.

Față de cele de mai sus, în baza art. 444 din Noul cod de procedură civilă, Curtea urmează să respingă cererea.

Sursa: www.curteadeapelcluj.ro